

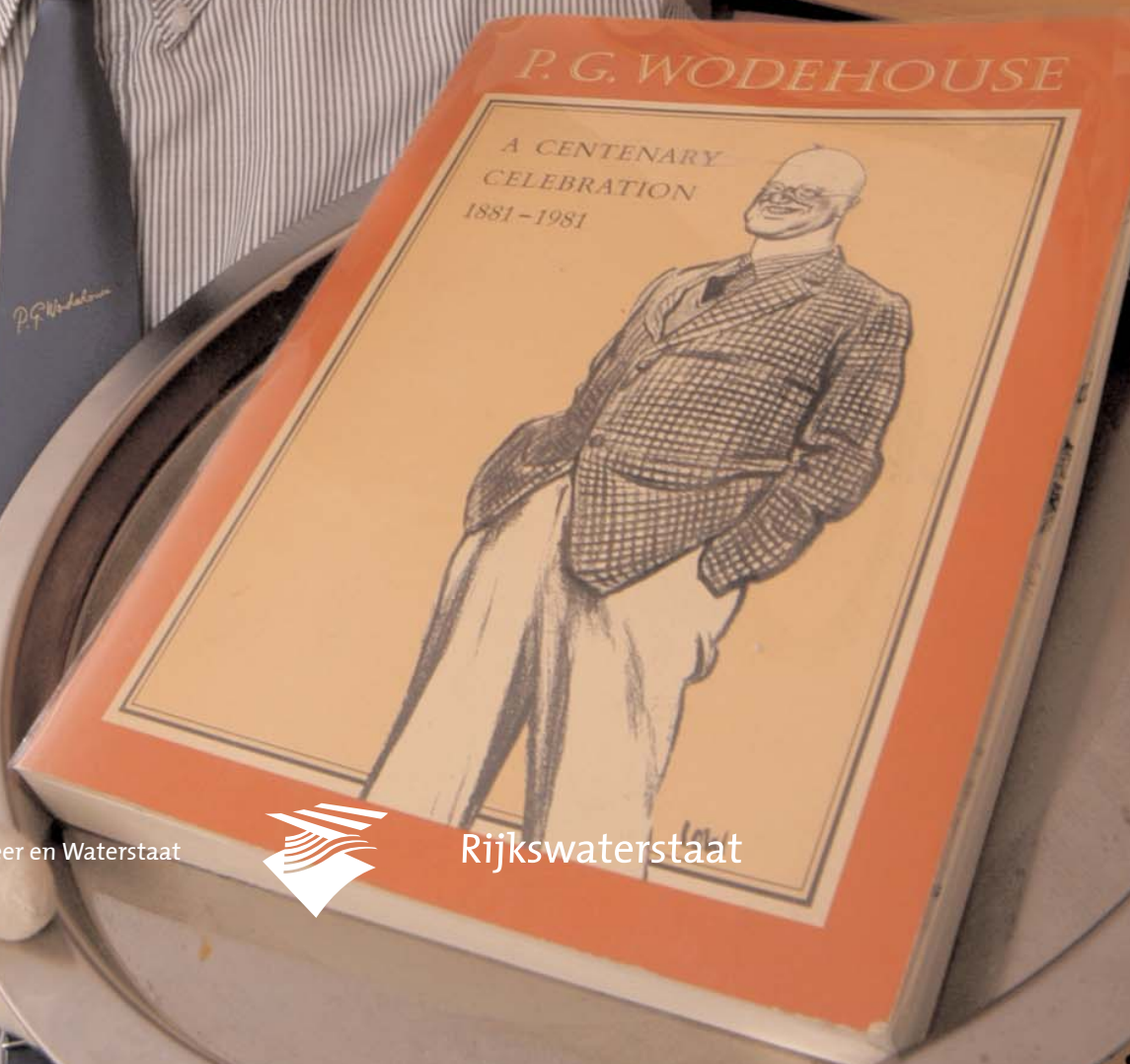
Bouwwerk

nummer 9 jaargang 11 december 2003

Overzicht veranderingsprocessen

Groen licht definitief ontwerp
Westraven

Buitengewoon verlof

Ministerie van Verkeer en Waterstaat

Rijkswaterstaat

Allemaal Ambtenaren: Peter Nieuwenhuizen

Tekst: Annet Huizing

Je kunt hem met recht een boekengek noemen. Tijdens zijn studie scheikunde belandde Peter Nieuwenhuizen in het bibliotheekwerk, en daar is hij nooit meer van afgekomen. Hij is coördinator van de Bouwdienstbibliotheek en daarnaast bibliothecaris op zijn eigen zolder, waar hij een imposante collectie P.G. Wodehouse-boeken en -parafernalia heeft en waar hij bibliografisch onderzoek doet naar

Wodehouse. Dat lijkt een serieuze aangelegenheid, maar uiteindelijk is het - om met de grote schrijver te spreken - nothing serious.

Wie is P.G. Wodehouse?

"Pelham Grenville Wodehouse, roepnaam Plum, was een Engelse schrijver die leefde van 1881 tot 1975. In de 94 jaren van zijn leven schreef hij 99 boeken. Toen hij overleed, was hij bezig met zijn honderdste boek. Daarnaast schreef hij musicals, toneelstukken en duizenden korte verhalen. Hoewel Wodehouse een groot deel van zijn leven in Amerika woonde, bleef hij een typisch Britse schrijver. Zijn boeken zijn doorspekt met Engelse humor: droog

en bij vlagen melig. Sommige mensen vergelijken zijn werk met dat van Godfried Bomans. Het is lichte lectuur."

Waar gaan zijn verhalen over?

"Het zijn humoristische verhalen over butlers en rijke lords op kastelen, en allerlei verwickelingen zoals diefstal van juwelen. Dat soort dingen. Bekende boeken zijn die over de butler Jeeves en zijn wat domme rijke adellijke meester Wooster. Dan heb je de avonturen van Lord Emsworth op Blandings Castle, en de belevenissen van Stanley Featherstonehaugh Ukridge. Het leuke is dat sommige personen en zaken in meerdere boeken terugkomen. Zo lees je regelmatig een verwijzing naar ene sir Philip Sidney, een heldhaftige strijdheer die in 1586 in Zutphen gestorven is. En in veel van zijn boeken komt een varken voor. Als je dat soort details

eenmaal kent, wordt het steeds leuker de boeken te lezen."

Wanneer begon je zijn boeken te verzamelen?

"Al toen ik student was, verzamelde ik boeken. Ik had een paar Wodehouse-boeken (Prisma-pockets) en die vond ik zo leuk dat ik nieuwsgierig werd naar zijn andere werk. Mijn verzamelwoede uit zich in een streven naar volledigheid: als ik eenmaal begin, wil ik de verzameling ook compleet hebben. Ik kreeg de boeken via via of kocht ze op de rommelmarkt. Later ging ik ook zoeken naar bijzondere exemplaren, zoals de allereerste uitgave. De eerste boeken zijn zo zeldzaam en kostbaar, dat ik die niet gelezen heb. Die moet je gewoon niet aanraken. Je kunt het verder zo gek niet bedenken of ik heb het: een videoband met een theaterstuk van Wodehouse, uitgevoerd door een schooltoneelgroep; een Wodehouse in braille; een groteletteruitgave; de allereerste Libelle uit 1934 met een verhaal van Wodehouse en een kuise Playboy uit 1966 met ook een kort verhaal."

En dan maar lezen en herlezen?

"Ja, maar inmiddels gaat het niet meer zozeer om het lezen op zich. Het is een studie geworden. Voor mij als bibliotecaris is het makkelijk om bibliografische gegevens op te sporen. Ik heb bijvoorbeeld in 1995 een bibliografie uitgebracht van titels die in Nederland verschenen zijn. Dat boekje heb ik uitgegeven onder de titel 'What about Wodehouse. A Dutch bibliography'. Het grappige is dat dit boekje ook in Engeland, Amerika en Duitsland wordt verkocht. Er zijn overigens zo veel biografieën over Wodehouse uitgebracht, dat ik het nodig vond om ook daar weer een overzicht van te maken. Dat is dus een biographers bibliography geworden. Dat heb ik in 1994 uitgebracht. Daarnaast ben ik begonnen met een inventarisatie van al zijn korte verhalen die in Nederlandse tijdschriften zijn verschenen. Maar zoiets is nooit af, want het is heel lastig om complete jaargangen van oude tijdschriften op de kop te tikken. Bovendien staan zijn verhalen ook in verzamelbundels en in oude schoolboeken. Ik vond zelfs een verhaal van hem in een fotoboek over honden. Om de resultaten van de

zoekacties met anderen te delen, heb ik een nieuw tijdschrift opgericht: Cocktail Time."

Je hebt het behoorlijk te pakken...

"En dan heb ik nog niet eens verteld dat ik ook de karakters en de dwarsverbanden tussen de boeken bestudeer. Ik heb bijvoorbeeld onderzocht waar de naam van kasteel Blandings op gebaseerd is. Het is geen bestaand kasteel. Het zou kunnen zijn dat Wodehouse geïnspireerd werd door een encyclopedie over reptielen waarin de Blandingschildpad voorkomt. Deze hypothese wordt ondersteund door het feit dat in sommige boeken veel verwijzingen naar reptielen staan. Er zijn overigens ook andere theorieën, want ik ben niet de enige die zich verdiept in Wodehouse. Er zijn honderden Wodehousegeekken. Er zijn ook biografieën verschenen over de personages in de boeken zoals Jeeves. En er zijn wereldwijd inmiddels twintig mensen gepromoveerd op Wodehouse."

Dan is er ongetwijfeld ook een Wodehousevereniging?

"Inderdaad, de Nederlandse P.G. Wodehouse Society met de Engelse Queen Mother als beschermvrouwe. We hebben ongeveer driehonderd leden en een eigen krantje getiteld Nothing Serious. Drie keer per jaar komen we bij elkaar in Mulliners wijnlokaal aan de Lijnbaansgracht in Amsterdam. Dit café is genoemd naar een romanpersoon van Wodehouse, mister Mulliner die altijd in het café sterke verhalen zit te vertellen over een van zijn vele neven."

Wat gebeurt er op die bijeenkomsten?

"Nothing serious, zou ik bijna zeggen. Er worden natuurlijk allerlei nieuwtjes en wetenswaardigheden over Wodehouse uitgewisseld, maar verder is het vooral veel ongein. We houden bijvoorbeeld een egg- and spoonrace, een hardloophwedstrijd langs de gracht waarbij je een ei op een lepel moet houden. In een van de verhalen van Wodehouse wordt zo'n race beschreven. Of we houden een fat uncle contest. Dan zetten we een weegschaal neer om te kijken wie het zwaarst is, waarbij we overigens ook gewoon mensen van straat plukken. De laatste

keer hebben we een hoedenwedstrijd gehouden. Je moest dan raden wie welke hoed droeg in welk boek. Verder is het de bedoeling dat er zo veel mogelijk door elkaar heen gepraat wordt en dat het een complete chaos wordt. Mijn dochters van 5 en 6 gaan tegenwoordig mee naar de bijeenkomsten. Ze kijken hun ogen uit dat volwassen mensen zo raar kunnen doen."

Heb je ook contact met Wodehousefans van overzee?

"Er zijn Wodehouse societies in Engeland, Amerika, België, Zweden en India. Daar ben ik ook lid van. Eens in de twee tot drie jaar hebben we een internationaal diner. Daar gaat het er net zo aan toe als bij de Nederlandse bijeenkomsten."

Waar haal je de tijd vandaan?

"Ik heb weinig slaap nodig. Aan vier tot vijf uur per nacht heb ik voldoende. Meestal ga ik pas om twee uur naar bed. Maar het wordt wel een beetje veel, want ik ben inmiddels ook begonnen met een studie Nederlandse taal en cultuur."

Zodat je Wodehouse nog beter kunt analyseren?

"Dat was niet mijn eerste motivatie, maar ik kan zijn boeken nu inderdaad weer vanuit een nieuwe invalshoek bestuderen. Ik kijk nu meer naar de structuur van de verhalen."

Heeft Wodehouse jouw manier van denken veranderd?

"Dat is moeilijk te zeggen. Ik ben er al zo lang mee bezig. Misschien dat ik wat van de milde ironie heb overgenomen, van zijn relativerende humor. Maar verder is het gewoon een wat maffe hobby, voortgekomen uit zijn aanstekelijke verhalen."

